Ч. 27. Субота 18 (5) лютого 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

До ситуациї на Угорщині. — З Ради державної. — З конституцийного руху в Росиї. — Знов чутка о мирі — З поля війни

Події на Угорщинї заняли тепер в полїтицї так важне місце, що всї иньші справи в виду них зійшли на друге місце. Ситуация все ще невияснена: все ще не знати, яке буде нове правительство і яке становище займе остаточно партия независимости, але мимо того має ся вже нинї відбути перше засїданє нової палати послів. Може бути, що аж тепер, коли всї партиї зійдуть ся разом, ситуация вияснить ся і що остаточно партия Кошута на ділї не буде так загонистою, як доси була на словах. Але як би й не було, в нашій половинї монархії зачинають вже поволи приготовляти ся до важних змін. Тимчасом сполучені партиї опозицийні на Угорщинї лагодять ся вже до обнятя проводу в парляментї, а Кошут зачинає спокійнійше відзивати ся. На пирі, який оногди устроїла молодїж академічна в Будапештї в честь професорів унїверситету, належачих до опозициї, виголосив Кошут бесїду, в котрій сказав, що єго партия могла доси лиш критикувати, але тепер мусить приступити до позитивної працї. Головною річию єсть взаїмне порозуміне. Із сих слів Кошута як і з тої обставини, що справа утвореня нового кабінету ще непорішена, можна би здогадувати ся, що всї партиї угорскі будуть підчас теперішної сесиї шукати якогось способу, щоби порозуміти ся і аж тодї ситуация остаточно вияснить ся. Нинїшне перше засїданє відбуде ся під проводом найстаршого віком посла Мадараша яко президента. Сполучена опозиция предкладає на президента ґр. Апонїя.

На вчерашнїм засїданю палати послів промавляв між иншими пос. Тамбосі і говорив в справі італїяньскій та заявив, що всї Італїянцї суть глубоко переконані, що італїяньский унїверситет може бути оснований лиш в Триєстї. По промові ще кількох послів замкнено дискусию і вибрано ґенеральних бесїдників Шипфера за, Бакеу против. До фактичного спростованя промавляв пос. Романчук, виказуючи нестійність поглядів пос. Стажиньского. По сїм приступлено до звіту комісиї о рефундациї, але по промові Штайнвендера дебату перервано. Пос. Брайтер запитував президента, чи правдивою єсть чутка, що теперішне правительство єсть противне будованю водних доріг. Президент сказав єму, щоби він сю справу порушив в формі інтерпеляциї до правительства. В сїй хвили розійшла ся в палатї чутка, що ґр. Штернберґ побив в т. зв. марморовій сали кореспондента „Narodn. List-ів“ Пенїжка. Пос. Крамарж потвердив ту чутку і розповів як все було, що Штернберґ напав на Пенїжка з заду і бив єго лїскою по голові а відтак втїк до салї, де приступ нечленам палати заборонений. Президент палати Феттер висказав своє сожалїнє з причини сеї подїї, але сказав, що не має против такого поступованя нїякої власти і способу; нехай побитий запізве напастника до суду.

Екзекутивний комітет нїмецких партий ухвалив — як зачувати — поручити партиям, щоби після внесеня пос. Дершати поставленого в палатї послів вибирали комісию з 48 членів, котрі мали би бути приділені всї справи, які відносять ся до Угорщини.

Нїчо так не характеризує теперішне хаотичне положенє в Росиї як тота барба реакциї з поступом, яка що дня прибирає иньший вид а в котрій що хвиля бере верх иньший напрям. Тепер для відміни ходять вісти о скликаню земского собору з цїлої Росиї, котрий віби має бути початком конституциї. Суворін, редактор „Нов. Времени“, пише, що в рішаючих кругах росийских вже постановлено скликати земский собор. Суворін остерігає перед скорим скликанєм і радить, щоби підождати ще кілька недїль і виготовити основну ординацию виборчу,

---

7)

Найменші держави в Европі.

(Після Фр. Шридера, Г. Гарметорфа, Р. Пстермана і др. зладив — К. Вербин).

(Дальше).

Салї, призначені до гри, отвирають тепер точно о 11 год. перед полуднем і они стоять отвором аж до 11 год. в ночи. Але до саль не може хто небудь заходити, лиш самі „порядні“ люди. Розуміє ся, що нїхто не може заглянути другому в душу, длятого під „порядними“ розуміють тут лиш тих, що елеґантно одягнені, хочби то були й найбільші дурисьвіти і злодії. Але кождий порядний, навіть і найпорядніший, мусить ще виказати ся леґітимациєю, картою візитовою, котра надає право гостя касинового. З тою картою іде ся до секретарияту, зараз коло головного входу на ліво, а там на основі тої карти дають карту вступу, котру треба в присутности урядників касинових підписати. Чи той підпис правдивий, чи нї, о то нїхто не питає; та й як того доходити? Карта вступу важна лиш на один день; хто же хоче довше ходити до касина, мусить виказати ся иньшою леґітимациєю, на основі котрої стає членом касина.

Вже на годину перед отворенєм саль стоїть перед дверми довгими рядами множество людий зі всїх сторін сьвіта; глотять ся і розтручують ся, бо кождий хотів би бути як найблизше дверий до щастя. З ударом 11-ої години отвирають ся двері до сьвятинї щастя, а всї гонять до середини з як найбільшим поспіхом, бо кождий хотів би захопити як найлїпше місце при зелених столах. Коло столів стоять т. зв. крупєри або помічники того урядника, що при кождім столї держить банк, а грачі відчислюють їм гроші; люйдори (золоті монети по 20 франків = 20 К) і пляки відважують точно на вазї. Пляки (plaques, плитки) суть то золоті монети по 100 франків з подобизною князя з Монако; їх вибивають у Франциї і там мають они вартість 92 франків; повну вартість 100 франків мають они лиш в князївстві. В дві мінути по отвореню саль они вже битком набиті; щасливі сидять вже коло столів, а коло них стоїть множество других. Хто не міг здобути собі місця, той каже крупєрови, кілько має ставити за него або нахиляє ся й сам понад сидячих і ставить. То не перешкаджає нїкому, бо грачі вже так розпалили ся, що не зважають на нїяку перешкоду; не видять перед собою нїчого лиш рулєту, не чують нїчого лиш голос банкира взиваючого до гри: Faites votre, jeu, messieurs! (Фет вотр жи месіє — Грайте, панове!)

Місце при столї то дуже важна річ не лиш длятого, що можна сидїти й самому грати, але ще більше длятого, що можна добре видїти, як обертає ся рулєта, як котить ся в ній кулька і з того робити собі всїлякі пляни та придумувати способи, якими можна виграти. Та й забобонність грає тут непослїдну ролю. Як у нас тоті люди, що люблять грати на льотериї, вірять в то, що лиш тота а не инша колектура поможе їм виграти, так многі грачі в Монте Карльо вірять в то, що лиш той стіл в касинї, а не иньший, що лиш то місце при нїм, а не иньше принесе їм щастє. Коли якомусь грачеви пощастило ся одного дня щось виграти при якімсь столї, то він на другий день старає ся конче захопити то саме місце при тім самім столї, бо вірить кріпко в то, що з тим місцем і з тим столом звязане єго щастє. Сю забобонність і людску глупоту використують дуже пильно і самі крупєри і деякі иньші люди, що жиють лиш з того зарібку.

Зараз в перших хвилях, скоро лиш грачі засїли до стола і розпочали гру, можна побачити, що тут діє ся, лиш треба добре придивити ся. Поодинокі дами або й мужчини встають від столів і відступають своє місце, що здобули з так великим трудом і комусь із стоячих позанимали. Але они то роблять не з доброго серця, лиш для інтересу, для зарібку, з котрого жиють. З зручностию, котру перевисшає хиба лиш їх влїзливість, уміють они зараз по отвореню саль захопити місця або й пізнїйше заняти їх, коли хтось відступить ся, і відпродують їх відтак по люйдорови. Коли комусь удасть ся так відпродати одного дня пять або шість разів своє місце, то має і без граня красний заробок. Але крупєри знають ся на тій штуцї, а того рода спекулянти мусять длятого дїлити ся з ними своїм зарібком.

Найзвичайнїйшою грою то р у л є т а. Faites votre jeu, messieurs! Грайте мої панове! — Посеред стола, застеленого зеленим сукном, єсть кругле заглубленє, в котрім може обертати ся свобідно кружок. Беріг того кружка єсть з краю гладкий і трохи спадистий до середини, а на середині кружка довкола єсть 37 до 38 пере-

бо від тої ординациї виборчої буде зависіти, чи тота просьба конституциї в Росиї удасть ся. Суворін нагадує, що в Росиї есть 30 міліонів мужчин, котрі могли би мати право вибору, отже як би лиш на 100.000 виборців вибрано одного посла, то в земскім соборі засїло би 1400 членів. Над скликанем земского собору мусїла би радити окрема комісия, скоро би він мав удати ся, а мовою нарад повинна бути мова росийска.

Як би також для відміни говорять знов о мирі. З Льондону іменно доносять, що там вчера в парляменті розійшла ся чутка, що переговори в справі мира навіть вже розпочали ся. В кругах посольских суть переконані, що прийде до мира і то найдальше за два місяцї. Ну, ворожити легко. На поли війни однак ще й не думають о застановленю борби, лиш щораз більше лагодять ся до неї. Здає ся, що найновійший атак росийскої кавалериї знову не удав ся, бо вісти, які наспіли тепер від маршалка Оями до Токіо, доказують, що Японцям удало ся сперти росийскі віддїли. Впрочім, як тепер показує ся, атакуючі віддїли росийскої кінноти зовсім не були такі великі, як в першій хвили доношено. Японцї обчисляють один віддїл на 500 людий а другий на 12 шкадрон з артилериєю. З росийскої головної кватири знов доносять, що Японцї в послїдних днях острілювали т. зв. Путилівский горб з 8-цалевих пушок і пускали на него 280-фунтові ґранати. З того виходить, що тяжкі пушки облогові з Порт Артура стоять вже в рядах японьских а внаслїдок того росийске центрум знаходить ся в прикрім положеню.

Новинки.

Львів, дня 18-го лютого 1905.

— **Відзначеня.** Сьв. Отець Пій X іменував дня 25 січня с. р. о. крилошанина львівскої Капітули і члена кр. Ради шкільної о. Емілїяна Білиньского своїм домовим пралатом, а дня 10 с. м. надїлив достоїньством тайного шамбеляна di spada e cappa гр. Льва Шептицкого, брата Впреосьв. Митрополита.

— **Почетні горожаньства.** Рада громадска місточка Гвоздець надала почетне горожаньство радникови Намістництва і коломийскому старостї п. Фердинандови Павликовскому а рада громадска міста Тернополя почтила таким горожаньством свого бурмістра і довголїтного радного п. Людвика Пунчерта.

— **Краєва конференция епископів** відбула ся передвчера в палатї Впреосьв. митрополита Шептицкого. Взяли в ній участь всї львівскі архиепископи та епископи, оба епископи з Перемишля, а надто епископи станиславівский і тарнівский.

— **В рускім театрі** у Львові виставлено дня 14-го с. м. оперу „Запорожець за Дунаєм", в котрій виступила яко дебютантка п-на Стефанїя Чорненько. Виступ молодої сьпівачки увінчав ся повним успіхом і симпатична учениця дир. Ґалля здобула собі відразу признане музикальної публики та запевнила собі будучність на обібраній дорозї.

— **З Руского Товариства педаґоґічного** доносять нам: На I. засїданю дня 8-го лютого уконституовав ся виділ руского товариства педаґоґічного ось так: головою став вибраний зборами крилошанин о. Іван Чапельский. Поодинокі функциї розділив виділ між себе ось так: заступником голови вибрано д-ра Михайла Коцюбу, проф. сем. муж. і директора прив. женьскої семинариї; секретарем д-ра Вол. Левицкого, проф. V. гімн.; касиєром проф. Андрія Алиськевича, проф. VI. гімн.; магазинером Ник. Мороза, дир. школи вправ; контрольором Костя Паньковского, дир. „Краєвого Союза кредит."; референтом філїї Петра Гриньовского, учит. школи вправ; люстратором філїй і бурс та інститутів товариства у Львові дир. Костя Паньковского. Дальше належать до Виділу: Ольга Барвіньска, учит. семинариї, о. Теод. Лежогубский, катехит реальної школи; Вол. Жизневский, учитель в Порщи; Алексей Гайдукевич, дир. шк. в Замарстинові, Іван Строньский, учитель в Збоїсках, Мих. Мош, управитель школи в Ременові; о. Вол. Ганицкий, парох в Рудні, голова комітету Бурси. Виділ взяв вже під увагу сотворене секций для справ народного шкільництва, закладаня народних шкіл, будови дому для бурси і для шкіл та інституций Товариства пед., ало введене секций в житє і подїл працї полишив до слїдуючих засїдань.

— **Університетска бібліотека** у Львові (в новім будинку при ул. Мохнацкого) буде отворена для публики від дня 20 с. м. щодень з виїмком недїль і сьвят, від години 8 рано до 1 по полудни і від год. 4 по полудни до 7 вечером; в суботу лише від 8 рано до 1 по полудни.

— **Відгомін траґічної подїї.** З Перемишля доносять, що стан здоровля проф. Глїбовицкого, котрого пострілив дня 29-го грудня 1904 р. в будинку рускої ґімназиї ученик Воробель, погіршив ся. Зараз по сумній подїї лїкарі ствердили, що проф. Глїбовицкого удасть ся уратувати, бо куля не дістала ся до мозку, лише застрягла в кости коло уха. Тимчасом на кости наслїдком єї нарушеня повстав боляк і хто знає, чи недужого удасть ся удержати при житю. Кілька днів тому перевезено єго з перемиского шпиталя на львівску клїнїку на хірурґічний віддїл проф. д-ра Ридиґера.

— **Арештоване обманця.** Оногди відставлено до краківского суду якогось Белю Маврера, що називав себе також Адольфом Маєром і видавав ся за торговельного аґента. Він їздив по Галичинї і продавав дешево голови цукру — з ґіпсу і мішки кави, в котрих була на верху дуже добра кава, а під сподом горох або кукуруза. В той спосіб удалось єму доверишити богато обманьств. Єго арештовано в Величцї.

— **Забобон.** Один фіякер в Перемишли одержав в полициї ч. 13, але рішучо не хотїв єго приймити, толкуючи ся перед комісарем тим, що радше волить зложити концесию, як їздити з тим числом. Оповідав з плачем, що пїяний гість не всяде до того повоза, або що кінь ногу зломить, або що переверне повіз, взагалї він пересьвідчений, що був би виставлений на ріжні нещастя.

дїлок, однаково великих і віддїлених від себе стїнками. Кожда з тих передїлок єсть на переміну помальована то на червоно то на чорно а всї означені числами від 1 до 36. Коли рулєта має 37 передїлок, то передпослїдна означена одною нулею (зеро); коли же має 38 передїлок, то передпослїдна означена одною а послїдна двома нулями (00). Всї тоті передїлки на кружку виглядають як звізда з 38 лучами, котрі не доходять аж до самого краю кружка. Кружок дає ся дуже легко обертати а коли ним покрутити і на єго беріг пустити кульку, то она котить ся по гладкім березї попри передїлки. Коли же кружок перестає обертати ся, то кулька задля того, що беріг кружка трохи спадистий до середини, вже не котить ся по нім а суне ся до передїлок і остаточно впадає до котроїсь з них: до чорної або червоної, впадає до якоїсь передїлки з числами від 1 до 36 або до передїлок з нулями. Для вигоди грачів пороблені такі самі передїлки як в рулєтї також і на столї, але лиш лїніями і тут зазначені також всілякі комбінациї. На однім боцї зазначені: червоні поля (руж), нерівні числа (енпер) і енпас або манк (числа менші як 18); по другім боцї зазначені: чорні поля або передїлки (ноар), рівні числа (пер) і пас (числа більші як 18). Коли гра розпочинає ся, вкладають банкіри при кождій рулєтї до стола (банку) по 80.000 франків, а грачі ставлять свої вкладки як хто хоче. Найнизша вкладка єсть 5 франків і єї можна ставити на чорне і червоне поле, на рівні і не рівні числа на більші від 18 і на менші від 18. Грачі ставлять перед себе на згадані передїлки на столї гроші, а перед неодним можна нераз побачити й цїлі купи золота.

Грою проводить банкір; він кричить: Грайте, мої панове! Грачі ставлять чим скорше свої ставки. По хвили відзиває ся банкір знову: Чи нїхто вже не ставить? Кров бє горячково кождому грачеви до голови. Надія, що він виграє і страх, що програє, мало що не випре душу з него, бо тепер рішає ся єго судьба. Банкір або крупієр крутить рулєтою, кулька біжить а грачі з найбільшим напруженем ожидають рішеня, від котрого зависить нераз судьба цїлого дальшого житя неодного грача: або розбогатіє і стане знов честним чоловіком, або инша оловяна кулька зробить конець єго нужденному житю, скоро знайде ся у него на стілько відваги, а нї, то буде й дальше грязти в багнї злочинів, аж рука справедливости зробить єму конець. А кружок з передїлками обертає ся борзо, кулька котить ся єго краєм по спадистім березї аж наконець, коли рух кружка ослаб, впадає в котрусь з передїлок. Тепер рішає ся гра а з нею може і судьба деяких грачів. Банкір оголошує тодї число і то щастє в грі, яке дає якась передїлка, а відтак виплачує всї ставки, що стоять на тім поли, котре виграло; противно же стягає всї ставки з того поля, котре програло.

Виграє ся або програє ся так: Хто поставив на червоне або чорне поле, на паристе або непаристе число, на менше як 18 або на більше як 18, виграє ще раз тілько, кілько поставив, отже за 5 франків дістає 5 франків, за 100 виграє 100 фр., отже разом зі своїми грішми має 10 або 200 франків. Одна нуля (0) або дві нулї (00) і поодинокі числа виграють 36 разів тілько, кілько була ставка, отже 5 франків виграють 36 або 180 франків а 100 франків виграють 3600 франків. Коли би хтось поставив на кілька чисел разом н. пр. на паристі 2, 3, 4 і 6 по 10 франків або разом 40 франків а кулька впала на паристе число, то він виграє а банк виплачує єму таку суму, яка припадає з подїлу числа 36 через скількість заставлених чисел (в сїм примірі чотирох) і помножена через висоту ставки, отже в повисшім примірі так: заставлені 4 числа а ставка 10 франків на кожде; число 36 треба длятого подїлити на чотири части і четверту часть помножити через 10 і буде цїла виграна 90 франків. Отже за своїх 40 франків дістає грач з банку 50 фр. Коли кулька впаде на 0 або 00, то банк виплачує за ставки поставлені на них; ставки поставлені на руж і ноар, на паристі і непаристі числа, не більші і менші як 18, можуть грачі назад собі забрати а всї инші ставки банк забирає.

Инші способи гри в рулєту суть ще слїдуючі: Найвисша ставка, яку ще можна ставити на червоне, чорне, паристе, непаристе, пас або манк, єсть 6000 франків; більше за одним разом не вільно ставити; на 12 чисел за одним разом ставить ся 3000 франків; на „6 чисел впоперек" 1200 франків; на карре (4 числа в квадрат 700 франків; на 2 числа (коник) 360 франків, а на одно число 180 франків.

Другий рід гри в Монте Карльо то „Трант е Карант." До тої призначена окрема саля і тут грає ся картами. Стіл, до котрого засїдають грачі, подїлений на два поля, червоне і чорне; длятого ся гра називає ся також „руж е поар (rouge et noir). Проти одного банкіра може ставати до гри кільконебудь грачів. Грає ся шістьма вістовими картами, отже 312 картами. По перемішаню бере банкір тілько карт, кілько вигідно може удержати в руцї і викладає на стіл, доки аж сума очок не переступить числа 30, а не дійде ще до 40; фіґури числять при тім 10, ас числить 1, а другі карти тілько, кілько очок на них. Так розкладає банкір насамперед один ряд карт на червоне поле, а відтак другий ряд на чорне. На котрім поли менше очок, то виграє. Банкір забирає гроші від партиї, що програла, а виплачує тій, що виграла. Коли в обох рядках єсть однакове число очок, то не виграє нїхто і грачі можуть знову ставити; коли же оба рядки покажуть 31 очок, то банкір виграє половину всїх ставок. На початок гри має кождий стіл при сїй грі в своїм банку 150.000 франків; найменша ставка єсть 20 франків, а найбільша 12.000 франків. Столів, при котрих грають в руж е ноар або трант е карант, єсть чотири, а столів з рулєтами 10, отже банк приступає що дня до гри зі сумою 1,400.000 франків.

Супротив того дали єму в поліциї вище число — щасливійше.

— **Божевільний сьвященик.** З Праги доносять, що сотрудник з Седльца, о. Антін Сольба, стрінувши оногди перед судовим будинком ад'юнкта д-ра Крцена, стрілив до него з револьвера і ранив єго тяжко в голову. Відтак стрілив до радника Новака, що ішов з ад'юнктом, а вкінци сам собі відобрав житє. Тяжко раненого сьвященика відвезено до шпиталю, де вийняли єму кулю, але ледви чи дасть ся удержати єго при житю. О. Сольба проявляв від якогось часу сліди умової недуги, а знов недавно згаданий ад'юнкт засудив єго за надто строге укаранє одної учениці.

— **Самоубийство.** В Дубровнику відобрав собі житє з причини невилічимої недуги професор ґімназияльний і звістний хорватский історик др. Янко Косаріч. Числив 24 роки житя.

— **Королівский похорон** устроїв цісар Вільгельм малярeви Менцлеви, що вславлював своїми образами рід Гогенцолернів і велич Німеччини. Тіло спочивало в ротунді музею штуки, прибране в чорне сукно і дерева лаврові. Напротив музею стояла почетна компанія ґвардиї в історичних бляшаних шапках з часів Фридриха Великого. Довкола домовини уставили ся представителї штуки, достойники державні і міста, сенатори Академиї штук красних і численні депутациї. В дни похорону прибула цісарска пара в супроводї членів королівского дому і двірских достойників. Похоронний обхід розпочато відограннєм „Елеґійного співу" під управою музика Йоахима, а відтак промовив надворний пастор Фрияндер. Відограно відтак один улюблений Менцлем утвір Гайдна і пара цісарска та участники похорону вийшли з ротунди і уставили ся перед музеєм, де ждав караван, запряжений в 6 коний з королівскої стайнї, окритих чорними покривалами з срібними орлами. Вісьмох ґвардейців винесло і уставило домовину на каравані і похоронний похід рушив улицями Берлина на кладовище. Такого похорону не бачив Берлин вже давно.

Телеґрами.

Відень 17 лютого. На нинішнім засїданю палати послів управитель міністерства справедливости др. Кляйн предложив проєкт закона в справі поправленя книг ґрунтових в Галичині і на Буковині. По відповідях на інтерпеляциї палата приступила відтак до дальшої дискусиї над справою рефондованя.

Будапешт 17 лютого. Палата послів зібрала ся нині на коротку нараду. Кошута і Апонія повитала лівиця грімкими оплесками. З винятком Кіна-Гедерваріго явили ся всї міністри. Найстарший віком пос. Мадараш обняв президию і заявив, що уважає за свій обовязок признати за незаконнє і неважне все, що чи то правительство, чи президия або хто иньший зробили щось против законів. (Оплески). Задачею палати буде судити живих і мертвих. (Веселість). Другим єго обовязком буде вести наради після старого реґуляміну.

Варшава 17 лютого. Коли фабрикант Фраґет, котрого робітники не люблять, вертав з проґульки і якраз в'їздив в браму своєї фабрики, якийсь незвістний чоловік стрілив три рази до него. Дві кулї застрягли в повозї, а трета зранила Фраґета в рамя. Виновник втік.

Петербурґ 17 лютого. Ґен. Ґріпенберґ приїхав тут о півночи. На двірци повитав єго ґен. Крилов.

Міньск 17 лютого. 500 робітників варстатів зелїзничих застрайкувало і домагають ся 8-годинної працї на день і підвисшеня платнї.

Київ 17 лютого. Студенти медицини тутешного університета ухвалили одноднушно не здавати тепер іспитів державних і заявили готовість яко медики пятого курсу сповняти службу лїкарску в інтересї населеня.

Система гри і несамовиті грачі в Монте Карльо.

Як всї льотерийники у нас, так і грачі в Монте Карльо старають ся всїлякими способами уложити собі такий плян гри, таку систему, після котрої могли би як найпевнійше виграти. Одні вишукують на всїлякий лад щасливі числа і ставлять відтак на них, другі роблять обчисленя і комбінациї, треті спускають ся на час і так кождий по свому. Один грач ставить на число своєї комнати в готели, другий на числа того ваґона, що завіз єго до сего краю щастя, третий ставить знов на дату свого уродженя, четвертий на числа свої ґардероби, а пятий на числа, які єму викине автомат, уставлений в тій цїли на двірци зелїзницї, до котрого треба вкинути 10 сантимів (10 сотиків). Сей автомат робить добрі інтереси і приносить великі зиски. В Монте Карльо єсть також анґлїканьска церков. Там зроблено то спостереженє, що „побожні" дуже пильно приходили до церкви, але не для того, щоби там помолити ся, лиш щоби довідати ся, яке єсть число заповідженої на той а той день пісні і з тим числом бігли зараз простїсенько до касина. Кажуть, що то дуже помагало до щастя, але тепер сьпівають в тій церкві лиш ті пісні, що означені числами висшими по над 36. Чи се що помогло, не знати; але мабуть річ певна, що побожні Анґлїйці і з тих висших чисел роблять свої комбінациї. Знайшов ся навіть якийсь Німець, котрий в 1895 р. видав в Монахові книжочку, в котрій доказує, що він на основі добре обдуманих математичних комбінаций та досьвіду з практики винайшов такий спосіб, котрим можна в Монте Карльо з дуже великою певностию вигравати. Хто би хотів докладнійше о тім довідати ся, нехай лиш до него віднесе ся. Аґа! Та й очевидно нехай ще якусь малу суму або бодай почтові марки пришле на відповідь. То, певно, що для него була би то найлїпша система.

Де хто доказує, що найлїпша система то дубльованє або подвоюванє ставок. Та дїйстно здає ся, що се найлїпша система і лиш о стілько не практична, що вже наперед треба мати великі гроші, щоби можна заєдно подвоювати. Спосіб впрочім дуже простий і основуєсь на тім припущеню, що кулька рулєти по якімсь часї таки впаде на то місце, на котрім би можна виграти. А рахунок такий: Хтось ставить на пр. на червоне поле найнизшу ставку 5 франків. Перший раз програє, а тоді подвоює і ставить 10 франків. Так може він подвоювати 11 разів, але за дванайцятим разом таки виграє. Рахунок представляє ся так:

Гра	1.	Програна ставка на червоне	5	фр.
„	2.	„ „ „ „	10	„
„	3.	„ „ „ „	20	„
„	4.	„ „ „ „	40	„
„	5.	„ „ „ „	80	„
„	6.	„ „ „ „	160	„
„	7.	„ „ „ „	320	„
„	8.	„ „ „ „	640	„
„	9.	„ „ „ „	1280	„
„	10.	„ „ „ „	2560	„
„	11.	„ „ „ „	5120	„
„	12.	виграна „ „ „	10.240	фр.

Після сего способу виставить він і програє за 11 разів 10.235 франків, але за дванайцятим разом банк виплатит єму за послїдну ставку 5120 франків ще раз тілько і він відбере свої гроші і буде мати ще 5 фр. зиску. А що рулєта на день обертає ся пересічно 600 разів, то він в тім часї може виграти 50 разів по 5 франків, отже заробить 250 франків. А як не виграє? То нехай дублює дальше, бо так каже система.

(Дальше буде).

Рух поїздів

важний від 15 червня 1904.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова
	6·10	„ Іцкан, Делятина, Чорткова
	7·30	„ Рави рускої, Сокаля
	7·40	„ Підволочиск, Бродів
	7·45	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	8·00	„ Самбора, Хирова
	8·10	„ Станиславова, Жидачева, Потутор
	8·20	„ Яворова
	8·55	„ Кракова
	10·02	„ Стрия, Борислава
	10·20	„ Ряшева, Любачева
	11·25	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	1·10	„ Лавочного, Калуша, Хирова
1·30		„ Кракова
1·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	4·45	„ Яворова
	5·03	„ Белзця, Сокаля
	5·30	„ Підволочиск, Бродів
	5·40	„ Кракова
	5·50	„ Іцкан, Жидачева
		в ночи
8·40		З Кракова
	9·10	„ Іцкан, Чорткова, Потутор
	9·50	„ Кракова
	10·00	„ Самбора, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів
	10·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
12·20		„ Іцкан
2·31		„ Кракова
	3·25	„ Тернополя, Грималова.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·20	До Іцкан, Жидачова, Потутор
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Чорткова
	6·45	„ Лавочного, Борислава
	6·50	„ Яворова
8·25		„ Кракова
	8·35	„ Кракова
	9·10	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	9·25	„ Самбора, Хирова
	10·35	„ Тернополя, Потутор
	10·45	„ Черновець, Делятина
	10·50	„ Белзця, Сокаля, Любачева
1·55		„ Підволочиск, Бродів
2·45		„ Іцкан, Потутор, Чорткова
2·55		„ Кракова
	3·05	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	3·30	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	3·40	„ Самбора, Хирова
	5·48	„ Яворова
	5·55	„ Коломиї, Жидачева
		в ночи
	6·20	До Кракова
	6·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	7·05	„ Рави рускої, Сокаля
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля, Хирова
	10·42	„ Іцкан, Заліщик, Делятина
	10·55	„ Кракова
	11·00	„ Підволочиск, Бродів, Заліщик
	11.05	„ Стрия
2·45	10·50	„ Рави рускої, Любачева (кождої неділї)
2·51		„ Кракова
		„ Іцкан, Чорткова
	4·10	„ Кракова

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В місті видають білети їзди: Аґенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52, в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Ц. к. управ. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Черпівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшим дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найприступнійшими условями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

чисел льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до переховання цінні папери і уділяє на них задатки.

☛ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити

(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касі сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділі.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).